

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
18 У 18444/21
Дана 12.05.2023. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, судија Елена Петровић, као судија појединац, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Управе за пољопривредно земљиште Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, Грачаничка бр. 8, Београд, против туженог органа Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења број 46-00-00798/2019-13 од 27.04.2021. године, у правној ствари враћања одузете имовине, са заинтересованим лицима АА из ..., ..., ББ из ..., ..., ЕЕ из ..., ..., ГГ из ..., ..., ДД из ..., ... и ЋЋ из ..., ..., дана 12.05.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Оспореним решењем, решавајући по жалби АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., чији је заједнички пуномоћник адв. Веселин Андријанић из Београда, поништава се тачка 7. и тачка 9. диспозитива делимичног решења Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Нови Сад, број: 46-017316/2014 од 30.09.2019. године, док у осталом делу делимично решење остаје на снази. Наведеним решењем првостепеног органа од 30.09.2019. године, усваја се захтев, враћа имовина и утврђује право својине законским наследницима бившег власника: АА и ББ у обиму удела од по 1/2 идеалних делова на непокретностима ближе означеним у тачки 1. диспозитива тог решења, док се тачком 2. диспозитива, непокретности из тачке 1. диспозитива, алинеја 2. и 3. враћају у државину законским наследницима наведеним у тачки 1. диспозитива, по истеку Уговора о закупу бр. 320-11-656/348-2019-14 који је закључен на период од једне године, односно до 31.10.2019. године, осим ако се купац и законски наследници бившег власника наведени у тачки 1. диспозитива другачије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности овог решења купац плаћа законским наследницима бившег власника наведеним у тачки 1. диспозитива. Тачком 3. диспозитива првостепеног решења, непокретности из тачке 1. диспозитива, алинеје 3, 4, 5. и 6. враћају се у државину законским наследницима наведеним у тачки 1. диспозитива, по истеку три године од дана када ово решење постане извршно, осим ако се купац и законски наследници наведени у тачки 1. диспозитива другачије не споразумеју, с тим да закупнину из Уговора о закупу бр. 320-11-5825/306-2019-14, 320-11-5825/307-2019-14, 320-11-5825/308-2019-14, 320-11-5825/316-2019-14, 320-11-5825/321-2019-14 купац плаћа законским наследницима наведеним у тачки 1. диспозитива. Према тачки 4. диспозитива, на основу тог решења,

а по правноснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима извршиће упис права својине на враћеним непокретностима из тачке 1. диспозитива у корист подносилаца захтева као у тачки 1. диспозитива овог решења. Тачком 5. диспозитива, налаже се надлежном органу за упис права на непокретности, да на основу тог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива тог решења. Према тачки 6. диспозитива враћена имовина је у слободном промету а Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења. Тачком 7. диспозитива одбијен је захтев АА и ББ за враћање одузете имовине, бившег власника, ВВ у делу који се односи на удео од преостале 1/2 идеалних делова од укупне површине земљишта одузетог од бившег власника, као неоснован. Тачком 8. диспозитива одбијен је захтев ЂЂ за враћање одузете имовине, односно обештећење иза бившег власника ВВ, као неоснован у целисти. Тачком 9. диспозитива одбијен је захтев ВВ, ГГ и ДД за учествовање у поступку и враћање имовине у уделима од по 1/6 идеалних делова, а који поступак се води по захтеву АА, ББ и ЂЂ, за враћање одузете имовине бившег власника, ВВ, као неоснован у целисти. Тачком десетом одређено је да ће се о преосталом делу захтева, тј. о земљишту на парцелама бр. ..., ..., ..., ... и ..., све КО Бачки Моноштор по старом премеру, одлучити накнадно, када се за то стекну законом предвиђени услови.

У тужби поднетој Управном суду дана 01.09.2021. године, уређеној поднеском од 09.05.2023. године, коју је у име Управе за пољопривредно земљиште Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, потписао в.д. директора Управе за пољопривредно земљиште, оспорава се решење туженог органа са законом прописаних разлога. Наиме, тужилац указује да би усвајање захтева за враћање одузете имовине довело до огромне штете по имовинске интересе Републике Србије, имајући у виду обим имовине која је предмет реституције. Указујући посебно на околност да поступак враћања имовине није оставински већ посебан поступак у коме се примењују одредбе посебног закона, Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган није поступио по налогу суда и у остављеном року није доставио списе проведеног поступка.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом чл. 10. Закона о управним споровима, ("Службени гласник РС" број 111/09), прописано је да су странке у управном спору тужилац, тужени и заинтересовано лице, а одредбом чл. 11. став 1. истог закона, да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону заснован ни интерес.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 4) Закона о управним споровима, прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу ако утврди да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или негов на закону засновани интерес, а одредбом става 2. истог члана закона, прописано је да

ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда.

Из доказа који је тужилац доставио уз тужбу и то из образложења тужбом оспореног решења, произлази да су против првостепеног решења, којим је одлучено о захтеву за враћање одузете имовине односно обештећење поднетом од стране АА, ББ и ЂЂ, жалбу поднели АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., а о којој жалби је и одлучено решењем које је оспорено тужбом у овом управном спору. Имајући у виду да је тужбу против оспореног решења поднео в.д директора Управе за пољопривредно земљиште, која Управа је орган управе у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, а о чијим правима и обавезама није одлучивано токомведеног поступка односно диспозитивом овде тужбом оспореног решења, то је суд нашао да је тужба поднета од стране неовлашћеног лица. Наведено код чињенице да у смислу одредбе члана 11. Закона о управним споровима, тужилац у управном спору може бити само оно правно или физичко лице коме је статус странке признат у управном поступку, те стога, како оспореним решењем није одлучивано о жалби тужиоца у проведеном управном поступку, то исти није ни активно легитимисан за подношење тужбе против таквог решења у управном спору.

Код наведеног, Управни суд је, применом одредбе члана 26. став 1. тачка 4) Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 12.05.2023. године, 18 У 18444/21

С у д и ј а
Елена Петровић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се поднети приговор посебном већу Управног суда, у року од 8 дана од дана достављања решења.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МК